

Ядатъ, піать три недели време,  
 Па испиле петъ товара хазно.  
 Па имъ рече Секула Детенце:  
 „Даль чуєте віе шесть юнака,  
 Даль чуєте, отъ тува на татки  
 Кжд' видите цѣрна Арапина,  
 Немуйте него не задевайте,  
 П' едно пиле аберь ми пущейте,  
 Ясь знамъ како Арапинъ сѣ дерить,  
 Какъ сѣ дерить Арапска-та кожа.“  
 Това чудо ми стори Секула  
 Да сѣ славе, да сѣ прикажува.  
 Останала песма да сѣ пейтъ,  
 Да слушають 'сите наши брака;  
 Отъ насъ песма, а отъ бога здравіе;  
 Аминъ боже за многу години!

144.

*Марко кралевике, Детелинъ войвода, Иво и хубава Гроздана.*

Попитале 'уба'а Гроздана,  
 Попитале три добри юнаци:  
 Първи пита Марко Кралевике,  
 Тамо брака не ми ъ даваеъ,  
 Защо ми ъ Марко піяница;  
 От' по него Детелинъ войвода,  
 Тамо брака не ми ъ даваеъ,  
 Защ' на сабя ми ъ кеседжіа;  
 А трети-отъ Иво добаръ юнакъ,  
 Тамо брака ми ъ посвѣрші'е,  
 Защо ми ъ умно и разумно.  
 Мало Иво посвѣршено стоа,  
 И си кани китени свато'и,  
 Како кани така му дойдо'е,  
 Си 'и кладе на чесна тѣрпеза,  
 Ядѣтъ, піѣтъ големъ аинкъ чинѣтъ.  
 Иво влезе во земни керали;  
 Ми говорятъ Иво добаръ юнакъ:  
 „А егиди сестро Ангелино!